

ကော်မင်းအောင်

မကျွတ်မလွတ်သူများ နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

ဖြစ် ရပ် ဆန်း ကြယ် ဝတ္ထု တို့ များ

မကျွတ်မလွတ်သူများ နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း
(ပထမပိုင်း)

(ဤဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းသည် ရွှေသန်လျင် နာရေးကူညီမှု အသင်း၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ရေးသားခြင်း ဖြစ်သည်။ ။စာရေးသူ)

"ကျွီ ကျီ ခူ ခူ ဝီ ဝီ..."

"ဟဲလို... ဟဲလို၊ ဟုတ်ကဲ့။ ဤအရပ်တစ်ခွင် အတွင်းရှိ ရပ်ကွက်ကြို ရပ်ကွက်ကြား၊ တိုက်တာ အဆောက်အဦများ အနား၊ လမ်းဆုံ လမ်းခွ လမ်းမများ ပေါ်၌ ကျင်လည် ကျက်စားလျက် ရှိကြကုန်သော မကျွတ်မ လွတ် နိုင်ကြသေးသည့် ဝေမာနိက ပြိတ္တာအပေါင်းတို့ ခင်ဗျာ... အသင် တို့ အား စားကောင်း သောက်ဖွယ်များ တည်ခင်း ကျွေးမွေးကာ ကောင်း ရာမွန်ရာ ဘုံဌာနများ သို့ ရောက်ရှိစေရန် ရည်ရွယ်သောကြောင့် သုံး လောကထွတ်ထား ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား အ မှူးထား၍ ရဟန်းသံဃာ အရှင်သူမြတ်များ ထံ လှူဖွယ်ပစ္စည်း အသွယ် သွယ်အား အသင်တို့ ကိုယ်စား ဆက်ကပ် လှူဒါန်းသွားမည် ဖြစ်ပါသဖြ င့် သာဓု အနုမောဒနာ ခေါ်ဆိုနိုင်ရန် အလို့ ဌာ လာမည့် (၄) ရက်၊ (၁၁) လ၊ (၂၀၁၇)ခုနှစ်၊ စနေနေ့ ညနေ (၆)နာရီအချိန်တွင် ရန်ကုန်တိုင်း ဒေ သကြီး၊ ဒဂုံဆိပ်ကမ်းမြို့နယ်၊ ကျီစုသုသာန်ဝင်း အတွင်းသို့ ရောက်ရာအ

ရပ်မှ ကြွရောက်ကြပါရန် ဖိတ်မန္တက ပြုအပ်ပါသည်။ ။ ကွင်းပိုင်၊ မြို့ပိုင်၊ နယ်ပိုင်၊ ဆိုင်ရာ ပိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း ဒဂုံမြို့သစ် ဆိပ်ကမ်းမြို့နယ်မှ ရွှေသန်လျင် နာရေးကူညီမှု အသင်းက ဦးစီး ကျင်းပမည့် ဤအကျွတ်အလွတ် ပွဲအား ခြွင်းချက်မရှိ ခွင့်ပြုပေးကြပါရန် လေးစားစွာ ပန်ကြားအပ်ပါသည် ..."

ရွှေသန်လျင် နာရေးကူညီမှုအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်နိုင်ဝင်း၏ မိုက်ခရိုဖုန်းမှ တစ်ဆင့် ရုပ်တည် ပြောချလိုက်သည့် စကားသံကြီးများက ရုံးခန်းအတွင်းမှ ကျယ်လောင်စွာဖြင့် ထွက်ပေါ်လာခြင်းကြောင့် ညီလင်း ညီတစ်ယောက် သူ၏ နားရွက်နှစ်ဖက်အား လက်ဖဝါးများ ဖြင့် ပိတ်ထားလိုက်ရ၏။ အကြောင်းသော်ကား ညီလင်းညီ ထိုင်နေရာ နေရာမှာ အသံချဲ့စက်အနား ကပ်ရပ်ချထားသော လော်စပီကာများ နံဘေးနားသို့ ကျရောက်နေ၍ ဖြစ်လေသည်။ ။ ဤအသံချဲ့စက်နှင့် လော်စပီကာ အသံများအား ယမန်နေ့တုန်းကမှ ဥက္ကဋ္ဌကြီးမှ အသင်းအတွက် ဝယ်ယူလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပြီး၊ ယနေ့ကျမှ သူ့ခမျာ အလုပ်နားရသလို ရှိသောကြောင့် အဆိုပါ စက်အသံများအား ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ စမ်းသပ်ရာမှ အနီးအနား တွေ့ရှိရသည့် အကျွတ်အလွတ်ပွဲ ဖိတ်ကြားစာရွက်ထဲက စာသားများအား ကောက်ရွတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ယခုသည် အချိန်အားဖြင့် နေ့လယ် (၂)နာရီဝန်းကျင် ရှိပြီ ဖြစ်၍ နေ့ရက်မှာ (၁.၁၁.၂၀၁၇) ရက်စွဲ ဖြစ်ကာ ရွှေသန်လျင် နာရေးကူညီမှု အသင်းနှင့် အတူ အခြား ပရဟိတအသင်း (၁၉)ခုတို့ စုပေါင်း ပြုလုပ်ကြမည့် အကျွတ်အလွတ်ပွဲကြီး မပြုလုပ်မည် (၃) ရက်အလို ဖြစ်သည်။ ။

ဥက္ကဋ္ဌကြီး အသံစမ်းပြီးချိန်တွင် ပင် ရုံးခန်းအပြင်မှ ကောင်းကင်ပြင် ထက်၌ မိုးသားတိမ်လိပ်များ စတင် အုံ့စိုင်းလာခဲ့ပြီးနောက် မှိုင်းမှိုင်း

ထိုင်းထိုင်း အရောင် ပြောင်းလဲလာသော နေ့အလင်းများ အကြား
လေပြည် လေညင်းများ ပါ တဖြည်းဖြည်းချင်း တိုက်ခတ် လာနေ၏။ မြ
န်မာနိုင်ငံ၏ ဥတုရာသီ (၃)ပါး မညီမမျှ ဖြစ်ကာ ဖောက်လီ ဖောက်လွှဲ ဖြ
စ်ခဲ့ရသည် မှာ ကြာပြီမို့ ယခုလို အချိန်အခါမကျ နီဝင်ဘာလ ရက်တစ်ရ
က်၌ မိုးရွာတော့မည့်ဟန် သဏ္ဌာန်ပြောင်းလဲ လာခြင်းမှာ အထူးအဆန်း
ကိစ္စ မဟုတ်ပါသော်လည်း အကျွတ်အလွတ် ဖိတ်ကြားစာများ
ရွတ်ဖတ်ပြီးချိန်မှ ဤသို့ ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲသွားခဲ့သော မိုးလေဝသ
အခြေအနေကိုတော့ ညီလင်းညီတစ်ယောက် သဘောမကျ မနှစ်မြို့မိသ
ည် မှာ အမှန်ပင်။

ညီလင်းညီ ဆိုသည် မှာ ရွှေသန်လျင် နာရေးကူညီမှု အသင်းသို့ စေ
တနာ့ဝန်ထမ်း အဖြစ် ဝင်ရောက် လာခဲ့သည် မှာ လပေါင်းများ စွာ
ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း တစ်နှစ်တာမျှ မပြည့်ဝ သေးသောကြောင့်
နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပြုလုပ်နေကျ အကျွတ်အလွတ်ပွဲအား သူ့အနေဖြင့်က
တစ်ကြိမ် တစ်ခါမျှ မကြုံကြိုက် ဖူးသေးချေ။ ထို့အတွက်ကြောင့်ပင်
နောက် (၃)ရက်နေ့လျှင် ကျင်းပ ပြုလုပ်တော့မည့် အကျွတ်အလွတ်
ပွဲကြီးအား စိတ်ဝင်တစား ဖြစ်ကာ ကြိုတင် ရင်ခုန်နေခဲ့ပါ သော်လည်း
ယခုအချိန်၌ သူ၏ စိတ်အတွင်းမှ မကောင်းသည့် အငွေ့အသက်များ စ
တင် ခံစားလာရကာ ထိုအကျွတ်အလွတ်ပွဲ ဆိုသည် ကို ထိတ်လန့်ချင်သ
လို ဖြစ်လာမိ၏။

"ဟေ့လူ ကိုညီလင်းညီ... ခင်ဗျားပုံက တစ်မျိုး ဖြစ်နေပါလားဗျ။
စောနတုန်းက လက်နှစ်ဖက်ကလည်း နားတွေကို ကာထားလို့ ပါလား။
ဘာလဲ... ဦးအောင်နိုင်ဝင်းရဲ့ အသံ နားမခံနိုင်လို့ များ လားဗျ။ အဟဲ..."

စက်များကို အသံစမ်းသပ်ပြီး၍ စိတ်တိုင်းကျမှ ထွက်ခွာသွားသော ဥ

က္ကဋ္ဌ၏ ကျောပြင်အား ကြည့်နေစဉ်တွင် ရုတ်တရက် အနောက်မှ ထွက် ပေါ်လာခဲ့သော မင်းမင်း၏ စကားအသံကြောင့် ညီလင်းညီ တစ်ယောက် သူ၏ အမူအရာအား ပြန်ဟန်ကိုလိုက်ရသည်။ ။

"ဟာဗျာ... ခင်ဗျားကလည်း ပေါက်တတ်ကရ ပြောရော့မယ်။ ဥက္ကဋ္ဌ အသံ နားမခံနိုင်လို့ တော့ မဟုတ်ဘူး လေဗျာ။ ကျွန်တော် ထိုင်နေတဲ့ နေရာလည်း ခင်ဗျား ကြည့်ဦး၊ လော်စပီကာ ကပ်ရပ် အနားကြီးမှာ ။ အဲ ဒါကြောင့်ပါဗျ..."

"ဟား ဟား ဟား ... ကျွန်တော်က စတာပါ ကိုညီလင်းညီရ။ လုပ် ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ ဆိုတော့ တစ်ခါတလေ ပျော်စေပြန်စေပေါ့..."

"ရပါတယ်ဗျ၊ အေးဆေးပါ။ ဪ... ဒါနဲ့ ခင်ဗျားက ဒီမှာ လုပ်အား ပေး လာခဲ့တာ နှစ်တွေ ကြာပြီ ဆိုတော့ကာ ဟိုးနှစ်တွေက လုပ်တဲ့ မကျွတ်မလွတ်ပွဲတွေကို ကြုံခဲ့ဖူးမှာ ပေါ့..."

"မှန်တာပေါ့ဗျာ၊ သိပ်ပြီး ကြုံခဲ့ဖူးတာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ ဒီရွှေသန် လျင် နာရေးကူညီမှု အသင်းက အကျွတ်အလွတ်ပွဲတွေကို တစ်နှစ် တစ်ကြိမ် နှစ်စဉ် ကျင်းပ ပြုလုပ်လာခဲ့တာမှ လာမယ့် (၄) ရက်နေ့ ပွဲနဲ့ ဆို (၇)နှစ် (၇)ကြိမ် မြောက်တော့မယ် ပေါ့ဗျာ..."

"ဪ... ဒီလိုဆိုရင် တစ်ခုတော့ မေးဦးမှ ပဲ။ အကျွတ်အလွတ်ပွဲက ဘယ်လို ပုံစံမျိုးပါလိမ့်..."

"ဒါက ဒီလိုဗျ ... အကျွတ်အလွတ်ပွဲ ဆိုတာ မကျွတ်မလွတ်သူတွေ အတွက် ရည်စူးပြီး ပြုလုပ်တဲ့ ပွဲဆိုတာကို စောနက ဥက္ကဋ္ဌ အသံစက်ကို စမ်းတုန်းက ရွတ်ဖတ်သွားတဲ့ ဖိတ်ကြားစာထဲမှာ ပါတာ ခင်ဗျားလည်း သိပြီး ဖြစ်မှာ ပါ။ ဆိုရရင်တော့ သေလွန်ကြပြီးနောက် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် အမျှအတန်း မရလိုက်ကြရတဲ့ မကျွတ်မလွတ်

တံသူ နာနာဘာဝ ပရလောကသားတွေကို ကျွတ်အောင် လွတ်အောင် ဆောင်ကြဉ်းပေးတဲ့ ပွဲမို့လို့ အကျွတ်အလွတ်ပွဲ ဆိုပြီး အမည်တွင် လာခဲ့တာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီပွဲတွေကို များ သောအားဖြင့် သုသာန် သင်္ချိုင်းတွေ၊ ကားအက်ဆီးဒင့် ခဏခဏ ဖြစ်ပြီး လူအသေအပျောက် ကြမ်းတဲ့ အဝေး ပြေးလမ်းလို နေရာမျိုးတွေမှာ ပြုလုပ်ပေးလေ့ ရှိကြတယ် ကိုညီလင်းညီရဲ့ ..."

"စိတ်ဝင်စားစရာပါလား ကိုမင်းမင်းရ..."

"ဟုတ်တယ် အစ်ကို။ ပြီးတော့ ဒီပွဲမှာ တက်ရောက် လာကြမယ့် မကျွတ်မလွတ်သူတွေ အတွက် စားပွဲ သောက်ပွဲ တည်ခင်း ဧည့်ခံရမယ့် နေရာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတွေ ဟောကြား ဆုံးမတော်မူမယ့် တရားတော်မြတ်တွေကို နာကြား မှတ်သားနိုင်မယ့် နေရာ စသဖြင့် နေရာထိုင်ခင်း အသီးသီးကို ကြိုတင် ပြုလုပ် သတ်မှတ်ပေးထား ရတယ်ဗျာ..."

"ဪ... အဲဒီလိုကိုး။ ဒါနဲ့ သူတို့ (မကျွတ်မလွတ်သူတို့) အတွက် အစားအသောက် ပွဲတွေကျ ဘယ်လို ပြင်ဆင် ပေးကြရတာလဲ..."

"အဲဒါကတော့ ကျွန်တော်တို့ လုပ်လေ့ရှိတာဗျာ ဒီလိုဗျာ ... အရင်ဆုံး သူတို့ ကို ကျွေးမွေး ပြုစုမယ့် နေရာကို သုသာန်မှာ ရှိတဲ့ မြေကွက်လပ် ကျယ်ကျယ် တစ်နေရာမှာ ကြိုးစည်းတွေ ကန့်ပြီး သတ်မှတ် လိုက်ကြတယ်။ ပြီးရင် အဲဒီ မြေကွက်လပ်ကြီးထဲ ဖက်ရွက် တစ်ရွက်ချင်းစီ လိုက်ဖြန့်ခင်းပြီး ပွဲစပြီဆိုတာနဲ့ အဲဒီဖက်ရွက်တွေပေါ်မှာ ထမင်းဟင်းတွေ လိုက်လံ နူးခပ် ပေးကြရတယ်လေ။ အဲ၊ ဒါပေမဲ့ စားသောက် ပြီးတာနဲ့ တရားမနာ ပြန်သွားကြမှာ စိုးလို့ အရင်ဦးဆုံး မကျွေးမမွေးမီ ညနေ (၆)နာရီက စပြီး ည (၉)နာရီအထိ တရားပွဲကို အရင်ပြုလုပ်ပေးပြီး တရားနာဖို့ သတ်မှတ် ပေးထားတဲ့ နေရာမှာ တရား နာယူခိုင်းရတယ်။

တရားပွဲ ပြီးပြီဆိုတာနဲ့ လှူဖွယ်ပစ္စည်း အသွယ်သွယ်ကို သံဃာတော်တွေထံ သူတို့ အတွက် ရည်စူး ဆက်ကပ် လှူဒါန်းရပြီး အဲဒီကရတဲ့ ကုသိုလ်ဘာဝ အမျှအတန်းများ ကိုလည်း သာဓု အနုမောဒနာ ခေါ်ဆိုစေတယ်။ အဲဒီလိုမျိုး ပြုလုပ်ပေးပြီးတဲ့ အခါမှာ ကျွတ်လွတ်ချိန် တန်သူတွေက ကျွတ်လွတ် သွားကြပြီး၊ ကျွတ်လွတ်ချိန် မတန်သေးသူတွေ ခဗျာတော့စားပြီး သောက်ပြီး ပြန်သွား ရတယ်လို့ တော့ အဆိုရှိတာပဲ..."

"လက်စသတ်တော့ အကျွတ်အလွတ်ပွဲ ဆိုတာ ဒီလိုကိုးဗျ။ ဪ၊ ကိုမင်းမင်း... အဲဒီ အကျွတ်အလွတ်ပွဲမှာ ထူးဆန်းတာတွေ ဘာတွေ ကြုံရဖူးလား။ ဥပမာဗျာ... ခြောက်လှန့်တာမျိုးတွေ၊ အရိပ်အယောင် ပြတာမျိုးတွေ ဘာတွေပေါ့..."

"အဲဒီလိုတော့ တစ်ခါမှ မကြုံဖူးသေးဘူးဗျ။ ဒီအသင်း စထောင်က တည်းက အမာခံ လုပ်လာ ကြသူတွေကော ဥက္ကဋ္ဌရော ဒီလိုကိစ္စ ဘာမှ ပြောတာ မကြားမိဘူး..."

ညီလင်းညီ တစ်ယောက် နေ့လယ်တုန်းက မင်းမင်း ရှင်းပြခဲ့သည့် အကျွတ်အလွတ်ပွဲ အကြောင်းများအား သုံးထပ်တိုက် အဆောက်အဦ ရွှေသန်လျင် နာရေးကူညီမှု အသင်းရုံး၏ ဒုတိယအလွှာရှိ သူ၏ အိပ်ခန်းအတွင်း စဉ်းစားကာ အတွေးပွားနေခဲ့၏။ ယခုအခါ ညဉ့်နက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်ကာ ဘေးပတ်ဝန်းကျင် တစ်ဝိုက်နှင့် မိမိတို့ ရုံးကြီးအတွင်း၌ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်မှုများ အလွန်အမင်း ကြီးစိုးနေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် သူ၏ အတွေးများက လေးနက် တည်ငြိမ်လှ၏။ ညီလင်းညီ အနေဖြင့် အိမ်ပြန်မအိပ်ဘဲ ဒီအသင်းကြီးမှာ အခြား အဖွဲ့သားများနှင့် အတူတကွ နေ့ရော ညပါကျရာတာဝန် ယူကာ တစ်တပ်တစ်အား လုပ်အားပေး လာခဲ့သည် မှာ လပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည် ။

ဤသို့ နေထိုင် လုပ်ကိုင် ပေးနေကြခြင်း အကြောင်းအရင်းမှာ ကား မိမိတို့ အသင်းမှာ နာရေးကူညီမှုအသင်း ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ (၂၄)နာရီပတ်လုံး အကူအညီ တောင်းခံ လာကြသည့် နေရာများသို့ မဆိုင်းမတွ သွားရောက်ကြရကာ လူသေ အလောင်းများအား ရေခဲတိုက်များ ရင်ခွဲရုံများ သို့ အသင်းမှ ကားများ ဖြင့် လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးကြရသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဒဂုံမြို့သစ် ဆိပ်ကမ်းမြို့နယ် ကျီစုသုသာန်အရှေ့ မလှမ်းမကမ်းရှိ ရွှေသန်လျင် နာကူအသင်း အခြေစိုက်ရုံးမှာ တစ်ခါတစ်ရံ ညီလင်းညီ အပါအဝင် အသင်းသား အားလုံး၏ ပရဟိတ အိမ်ကြီးတစ်လုံး ဖြစ်နေတော့သည် ။

တစ်နေ့ကုန် တစ်နေ့ခန်း နိဗ္ဗာန်ယာဉ်ဖြင့် ဟိုပြေး ဒီလွှား လိုက်ပါ ကူညီခဲ့ရ၍ ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိသော ပင်ပန်း နွမ်းနယ်မှုများမှာ အိပ်ရာတွင် လဲလျောင်းပါသော်လည်း ပြေပျောက်ခြင်း အလျင်းမရှိ သေးသောကြောင့် ရေမိုးချိုးပြီးနောက်မှ အိပ်စက် အနားယူရန် ညီလင်းညီ စဉ်းစားမိသည် ။ သို့နှင့် သူ၏ အတွေးစများကို ဖြတ်ကာ အလယ်ထပ်မှ ရေချိုးခန်းအတွင်း ဝင်ရောက်ပြီး တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းမှုများ စတင်ပြုလုပ် နေခဲ့၏။

"ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်..."

လေးပင် ကျယ်လောင်လှသည့် တံခါးခေါက်သံကြီးက ရေချိုးခန်းတံခါးချပ်မှ ရုတ်တရက် ပေါ်ထွက် လာခဲ့သောကြောင့် ရေချိုးနေရင်း တန်းလန်းက ညီလင်းညီက...

"ဘယ်သူလဲ ... ဒီမှာ ရေချိုးနေတယ်၊ မပြီးသေးဘူး။ ခဏလောက်စောင့်ဦး..."ဟု အပြင်သို့ လှမ်းအော် ပြောကာ ခန္ဓာကိုယ်အား ဆပ်ပြာအလျင်အမြန် ကောက်တိုက် နေလိုက်၏။

"ဒုန်း ဒုန်း ဒုန်း..."

ထင်မှတ်မထားဘဲ နဂိုထက် ပြင်းထန် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ် လာခဲ့သော တံခါး ထုရိုက်သံကြီးကြောင့် ညီလင်းညီ တစ်ယောက် စိတ် တစ်ချက် ပေါက်သွားခဲ့ပြီး...

"ဪ... ဒုက္ခပါပဲ။ ရေချိုးနေတာ ခဏစောင့်လို့ မရဘူးလား မသိ ဘူး..."ဟု ရေရွတ် ညည်းတွားကာ ရေချိုးခန်း တံခါးကို ဆတ်ခနဲ ဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်တော့ မည်သူမျှ ရှိမနေချေ။

ထို့ကြောင့် အပြင်သို့ ခေါင်းပြုထွက်ပြီး ဘယ်ညာဝေဝိုက် ကြည့်ရှုလို က် ပြန်တော့လည်း စကြိုတစ်လျှောက်မှာ ခြောက်ကပ် ငြိမ်သက်စွာဖြင့် ရှင်းလင်းနေကာ လူရိပ် လူယောင်ဟူ၍ စိုးစဉ်းမျှ ရှိမနေပြန်ပေ။ စိတ်ထဲ တစ်မျိုးတစ်မည် ဖြစ်သွားခဲ့ရသောကြောင့် ညီလင်းညီမှာ ယခုအခါ ည အိပ် နေခဲ့ကြမည့် လူစာရင်းများအား အသေအချာ ပြန်စဉ်းစား ကြည့် တော့ မိမိအပါအဝင် ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အတူ ရုံး၌ အမြဲလိုလို ညအိပ်တတ်ကြသ ည့် အဘ နှစ်ယောက်တို့ သာ ကြွင်းကျန်ရစ် နေသဖြင့် အဆိုပါ ဂုဏ်သ ရေရှိ လူကြီးမင်းများ လာရောက် စနောက်ခြင်းမှာ မဖြစ်နိုင်။ စတတ် နောက်တတ်ကြသည့် မိမိနှင့် အသက်အရွယ်တူသူ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ ဖြစ်ကြသည့် မင်းမင်း၊ မွေးနီ၊ ကောင်းကောင်း စ သည့် လူငယ်များမှာ လည်း ယနေ့ည အိမ်ပြန်အိပ်ကြသည် မို့ မကြာ သော အချိန်က ရေချိုးခန်း တံခါးအား ပြင်းထန်စွာ လာခေါက်သွားသူမှာ မည်သူ ဖြစ်နိုင်သနည်းဟု တွေးဆမရ ဖြစ်နေရ တော့၏။

ရေချိုးပြီးနောက် ညီလင်းညီသည် အခန်းသို့ ပြန်ကာ နံရံကပ် ကြေး မုံမှန်ကို ကြည့်ရှုရင်း မျက်နှာသုတ်ပဝါဖြင့် ရေစိုခေါင်းအား သုတ်နေလို

က်သည် ။ ထို့နောက် ညအိပ် အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ရင်း အမှတ်တမဲ့က အဆိုပါ မှန်အား ကြည့်ရှုမိလိုက်ချိန် မှာ တော့ ညီလင်းညီ တစ်ယောက် ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ်သွားရချေသည် ။ အကြောင်းမှာ သူ၏ အနောက်ကပ်ရပ်တွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး မတ်တတ်ရပ်လျက် ရှိနေသောကြောင့်ပင်။ သို့နှင့် ဆတ်ခနဲ အမြန်လှည့်ကာ ကြည့်လိုက်ချိန်တွင် မည်သူ တစ်ဦးမျှ ရှိမနေဘဲ အခန်းမှာ တော့ ပကတိ ဆိတ်ငြိမ်လျက် သား ရှိနေ၏။

ကျောရိုးတစ်လျှောက် စိမ့်တက်လာကာ အခန်းအတွင်း၌ ဆက်လက် မနေဝံ့တော့သဖြင့် ညီလင်းညီမှာ အောက်ထပ် မြေညီလွှာသို့ ဆင်းလာခဲ့လေလျှင် ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဘနှစ်ယောက်မှာ မအိပ်ကြသေးဘဲ ဘုရားတရား အကြောင်းများ ပြောဆို ဆွေးနွေးနေကြတုန်း ရှိသေးကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် အတော်အတန် စိတ်သက်သာရာ ရသွားခဲ့၏။ ထိုအခါ ညီလင်းညီမှ အစောတုန်းက အဖြစ်အပျက်များအား လူကြီးများ ထံ ဖွင့်ဟလိုသော်ငြား လူငယ်ဖြစ်သူ မိမိစကား အလေးမထားမည်ကို စိုးရိမ်သည့်အပြင် အသည်းငယ်ကာ ထိတ်လန့် ချောက်ချား တတ်သူဟု သတ်မှတ်ကြမည် စိုးရိမ်သောကြောင့် ပြောချင်သည့် စကားများအား မျိုသိပ်ထားလိုက် တော့သည် ။

ညီလင်းညီ တစ်ယောက် စိတ်ပြေ လက်ပျောက် ဖြစ်ရအောင် ရုံးအပြင်ရှိ ကားပါကင်ဆီ အေးဆေး သက်သာ လှမ်းလျှောက် သွားခဲ့သည် ။ ထို့နောက် ပါကင်အတွင်းရှိ ရုံးပိုင် Ambulance အရေးပေါ် ကားတစ်စီးကို ကျောမှီရပ်ကာ ထွေရာလေးပါး တွေးတော စဉ်းစားနေမိ၏။ ဤသို့ ခဏအကြာ ညီလင်းညီမှာ ဆေးလိပ်သမားပီပီ ခံတွင်း ချဉ်လာသည် နှင့်အညီ သူ၏ ဘောင်းဘီအိတ်ကပ် အတွင်းမှ စီးကရက်တစ်ဘူး ထုတ်ကာ စီးကရက်တစ်လိပ် နှိုက်ယူ၍ နှုတ်ခမ်းတွင် တွေ့လျက် မီးတို့ ညှိရ

နံ ဟန်ပြင်စဉ်တွင် ...

"ဘုန်း ... ဘုန်း... ဘုန်း..." ဟူသော ထုရိုက်သံကြီးမှာ သူမီရပ်နေရာ Ambulance ကားနှင့် ကပ်လျက်က နိဗ္ဗာန်ယာဉ်ကြီးဆီမှ ရုတ်တရက် အတိုင်းသား ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ ။

ထိုအခိုက်တွင် ညီလင်းညီမများ ပါးစပ် အဟောင်းသား ဖြစ်လျက်ရှိပြီး အသံလာရာ နိဗ္ဗာန်ယာဉ်ကြီးအား နားလည်ရ ခက်စွာ တစိုက်မတ်မတ် ငြိမ်သက် ရပ်ကြည့်လျက်လည်း ရှိနေ၏။ ထိုသို့ စောင့်ကြည့်နေရင်းက မည်သည့် အသံမျှ ထပ်မံ မထွက်ပေါ်လာသည့် အပြင် အရာရာမှာ နဂိုထက် အဆတစ်ရာ ပိုမို တိတ်ဆိတ်လာသလို ရှိလေလျှင် ညီလင်းညီမမှာ ကျောချမ်းလာသဖြင့် ကားပါကင်အတွင်း ဆက်လက် မနေဝံ့တော့ဘဲ ရုံးအတွင်း ပြန်ဝင်ကာ ဒုတိယအထပ်ရှိ သူ၏ အခန်းဆီ ပြန်ခဲ့တော့သည်။ ။

သန်းခေါင်ယံသာ ကျော်လွန် လာခဲ့သော်လည်း ညီလင်းညီမမှာ လွန်လေပြီးသော နာရီ အနည်းငယ်ခန့်က ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြေရှာမရသော ကိစ္စရပ်များကြောင့် အိပ်စက်မရနိုင် ဖြစ်နေပေသည်။ ။ ထို့နောက် အလယ်ထပ် အခန်းအတွင်း ကြောင်စီစီ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေသော မိမိနှင့် မြေညီလွှာရှိ အခန်းများ အတွင်း အသီးသီး အိပ်ပျော်နေကြပြီ ဖြစ်သော ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဘ နှစ်ယောက်ပေါင်း စုစုပေါင်း လေးယောက်တည်းသာ ရှိသည့် ကြီးမား ကျယ်ပြန့်လှစွာသော ဤရုံးကြီး အကြောင်း တွေးကာ တစ်စတစ်စ သိမ်ငယ်သလို ခံစားလာရ၏။

"ရှပ် ရှပ် ရှပ် ... ရှပ် ရှပ် ရှပ်... ရှပ် ရှပ် ရှပ်..."

အပ်ကျသံတစ်သံပင် ကျယ်လောင်စွာ ကြားရလောက်မည့် တိတ်ဆိတ်

တံ ငြိမ်သက်မှုမျိုးတွင် အပီအပြင် အပြတ်အသား ထွက်ပေါ်လာသည့်
ခြေသံများကြောင့် ညီလင်းညီအနေးဖြင့် နဝေတိမ်တောင် ဖြစ်သွားရသ
ည်။ ယင်းခြေသံများမှာ အလျင်ဦးစွာ မြေညီလွှာဆီမှ ထွက်ပေါ်လာခြင်း
ဖြစ်သောကြောင့် ဥက္ကဋ္ဌ သို့မဟုတ် အဘ တစ်ယောက်ယောက် တစ်ရေး
နိုး အပေါ့အပါး သွားရန် လမ်းထလျှောက်ခြင်း ဖြစ်တန်ရာ၏ ဟု ဖြည့်
တွေး နေခိုက်တွင် ခြေသံများမှာ တစ်စထက်တစ်စ ပိုမို ရှုပ်ထွေး များ
ပြား လာခဲ့သလို ရှိခြင်းကြောင့် သင်္ကာမကင်း ဖြစ်လာကာ မသမာသူ ဒု
စရိုက်သမား သူခိုးကြမ်းပိုးများ ရုံးအတွင်း ဝင်ရောက်လာသည်
အထင်ဖြင့် စိုးရိမ်စိတ် ဝင် လာပြီး အခန်းထောင့် တစ်နေရာမှာ မှီထော
င်ထားသော နှစ်တစ် တုတ်တစ်ချောင်းကို ဆွဲကိုင်ကာ သတိ အနေအ
ထားဖြင့် မြေညီလွှာသို့ ဆင်းချ လာခဲ့တော့သည်။ ။ လှေကားထစ်မှ ဆင်း
သက်လာရာ တစ်လျှောက်တွင် အောက်ထပ်ဆီမှ ခြေသံများမှာ အတော်
အတန် နီးကပ်လာခဲ့သောကြောင့် ပျမ်းမျှ ခန့်မှန်းခြေအရ လူတစ်ဦး တ
စ်ယောက်မျှ မကဘဲ လူစုလူဝေး ဆယ်ဂဏန်းခန့် ပမာဏ ရှိမည်
ဖြစ်ကြောင်း တွက်ဆ လိုက်မိ၏။ ထို့အတွက်ကြောင့် ညဘက် ရှောင်တ
ခင် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အရေးပေါ် နာရေးကိစ္စ တစ်ခုအတွက် ဥက္ကဋ္ဌကြီး
မှ အိမ်ပြန်အိပ် နေကြသော ဝန်ထမ်းများအား ညဉ့်နက် သန်းခေါင်မှာ ဖု
န်းဆက် ခေါ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု အတပ်တွေးကာ စိတ်
အေးသလို ရှိသွားခဲ့ပြီး အောက်သို့ အရောက်တွင် ရင်းနှီးပြီးသား လူအ
ပေါင်းအား တွေ့ရလိမ့်မည် မှတ်ထင်ခဲ့သည်။ ။ သို့သော် သူ၏
အထင်အမြင်များ ပါပါစင်အောင် လွဲချော်သွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း ညီလင်း
ညီ တစ်ယောက် မြေညီလွှာ အရောက်၌ သိရှိလိုက် ရတော့၏။

အကြောင်းမှာ အောက်အလွှာ ဧည့်ခန်းတစ်ဝိုက်တွင် သူထင်မှတ်
ထားခဲ့သလို လူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ ရှိမနေပဲ ပိုင်ရှင်မဲ့ ခြေသံများမှာ

မိမိရှေ့မှောက် နေရာအနှံ့အပြားမှ ယုတ္တိဗေဒမကျ ထွက်ပေါ်နေ၍ ဖြစ်ချေ၏။ ရုတ်တရက် မှ င်တက် အံ့ဩစွာ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်စိတ်များ တဖွားဖွား ဖြစ်တည် လာသောကြောင့် ညီလင်းညီလည်း အပေါ်ထပ် သူ့အခန်းသို့ ပြန်တက်ပြေးကာ အခန်းတံခါးပိတ် မီးမှိတ် ခေါင်းမြီးခြုံ အိပ်တော့၏။ ထိုအချိန်တွင် ပင် အောက်ထပ်မှ အလယ်ထပ်သို့ လူအစုအဝေးဖြင့် တက်ချလာသည့် ခြေသံပေါင်းများစွာ ထပ်မံ ကြားရှိလာရပြီး ခဏအကြာမှာ အပေါ်ဆုံးထပ် တတိယအလွှာမှာ ပါ ခြေသံပေါင်း မြောက်မြားစွာ တစ်ဆက်တည်း ဆိုသလို ထွက်ပေါ် လာပြန်လေလျှင် ညီလင်းညီခမျာ ရရသမျှ ဘုရားစာများ တတွတ်တွတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်လျက် အကြောက်ကြီး ကြောက်ကာ အိပ်စက်မရ ဖြစ်နေရတော့သည်။ ။ ထိုအခိုက်တွင် ပင် ဘုရားတရား အစွမ်းကြောင့်ဟု ထင်၊ သူ၏ မျက်ခွံများမှာ လေးလံ ထိုင်းမှိုင်းလာခဲ့ပြီး တစ်အောင့်နေလောက် အကြာတွင် လောကကြီးနှင့် အဆက်အသွယ် ပြတ်သလို ဖြစ်ကာ ညီလင်းညီမှာ အဟန့်အတား မရှိဘဲ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော် သွားရတော့၏။

"တီ... တီ... တီ..."

"ပွမ်... ပွမ်... ပွမ်..."

အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်နေသည့် ကားဟွန်းတီးသံများကြောင့် ညီလင်းညီ တစ်ယောက် အိပ်ပျော်ရာမှ အလန့်တကြား နိုးထလာခဲ့တော့နေမွန်းတည့်ချိန်ပင် ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်လေသည်။ ။ ယခု သူကြားနေရသည့် ကားဟွန်းတီးသံများမှာ လွန်စွာ ကျယ်လောင်လှပြီး၊ ကားတစ်စီးထဲမှ ထွက်သည့် ဟွန်းသံ တစ်မျိုးတည်း မဟုတ်ဘဲ ကားနှစ်စီး သုံးစီးမှ တစ်ပြိုင်နက် ထွက်ပေါ် လာကြသည့် ကားဟွန်းတီးသံမျိုး ဖြစ်နေသောကြောင့် ညီလင်းညီမှာ အိပ်မှုနစ်နာ ဖြစ်နေလျက်က နားမ

လည်နိုင်စွာ ဖြစ်ကာ အရေးပေါ် နာရေးကိစ္စရပ်များ ဖြစ်ပေါ် လာပြန်ပြီ ကောဟု တွေးတောရင်း အိပ်ရာ အမြန်သိမ်းကာ မြေညီထပ်သို့ အလျင် စလို ပြေးဆင်း လာခဲ့၏။

အောက်အလွှာ ဧည့်ခန်း အရောက်တွင် မည်သူမျှ ရှိမနေဘဲ ရုံးအပြင် ခြံအတွင်း ကားပါကင်၌ တွင် သာ ဥက္ကဋ္ဌကြီး အပါအဝင် ရုံးမှာ ညအိပ်ကြသည့် အဘနှစ်ဦးနှင့် ယခုမနက် ရောက်ရှိနေကြသည့် စေတနာ့ဝန်ထမ်းများ စုစုရုံးရုံး ရှိနေကြသည် ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် အိပ်ရာထ နောက်ကျသည့် မိမိအဖြစ်ကို တွေးမိကာ ညီလင်းညီမှာ အားနာပါးနာ ဖြစ်လျက် ကားပါကင်ဆီ ထွက်ရှိလာခဲ့သည် ။ သို့သော် ကားပါကင်ဆီ အရောက်တွင် ကြုံတွေ့လိုက်ရသည့် အဖြစ်အပျက်များမှာ သူထင်သလို မဟုတ်ဘဲ အထူးအဆန်း ရှိနေလေလျှင် ညီလင်းညီမှာ ပါးစပ် အဟောင်းသား ဖြစ်ရတော့၏။

အကြောင်းသော်ကား ကားပါကင်အတွင်း ထိုးရပ်ထားသော မိမိတို့ ရုံးလုပ်ငန်းသုံး မော်တော်ယာဉ် စုစုပေါင်း (၁၃)စီး ရှိရာ၊ ထိုကားများ အတွင်းမှ Ambulance ယာဉ်တစ်စီး၊ Alphard ယာဉ်တစ်စီးနှင့် ညက တဘုန်းဘုန်း ထုရိုက်သံ ကြားခဲ့ရသည့် နိဗ္ဗာန်ယာဉ် တစ်စီးတို့ မှာ လူသူမရှိပါပဲ သူ့အလိုလိုနေရင်း မီးများ ပိတ်လိုက် ပွင့်လိုက် ဖြစ်ကာ၊ ဟွန်းတီးသံများမှာ လည်း အဆက်မပြတ် ကျယ်လောင် အော်ဟစ်နေ၍ ဖြစ်ပေသည် ။ ရှေ့က လူများ နည်းတူ ညီလင်းညီလည်း ထိုဖြစ်ရပ်အား မိနစ်အနည်းငယ် အကြာ အတူတကွ ရပ်ကြည့်နေမိတော့၏။

(ဒုတိယပိုင်းအား နောက်အပတ်၌ ဆက်လက် ဖတ်ရှုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည် ။)

ဇော်မင်းအောင်
